

Susana Vallejo i una imatge de l'església de Santa Seclina (www.portacoeli.net / www.susanavallejo.com). / MIGUEL ÀNGEL GARCÍA CABELLO / X. CASTILLÓN

Santa Seclina inspira el títol de la nova tetralogia fantàstica de Susana Vallejo

«Porta Coeli» és la primera de les quatre novel·les d'una «aventura clàssica» que s'allarga mil anys

XAVIER CASTILLÓN / Caldes de Malavella
● L'escriptora Susana Vallejo (Madrid, 1968) coneix bé Santa Seclina, un petit nucli al mig de la muntanya del municipi de Caldes de Malavella, amb una església en un estat de con-

servació precari. El nom de *Seclina*, *Ceclina* o *Segulina* —el d'una santa enterrada a l'abadia d'Albí; ara també el de la socialista francesa Ségolène Royal— li suggeria mil misteris i per això ha titulat *L'orde de Santa Ceclina* la seva

primera tetralogia fantàstica, que comença ara amb la novel·la *Porta Coeli* (Edebé). Vallejo diu que aquesta «no és la típica tetralogia fantàstica», sinó «una aventura clàssica» que va de l'edat mitjana fins a un futur de ciència-ficció.

Resident a Barcelona des dels 26 anys, Susana Vallejo va estudiar publicitat i relacions públiques i sempre ha treballat en el món del màrqueting, la comunicació i les vendes. Va ser finalista del premi Jaén, convocat per l'editorial Alfaguara, amb la primera novel·la d'aquesta tetralogia, i el 2007 va ser també finalista del premi Edebé de literatura juvenil amb la tercera novel·la de la sèrie, ambientada en l'actualitat. Les dues primeres novel·les de *L'orde de Santa Ceclina* tenen lloc a l'edat mitjana, i la

que tancarà la tetralogia s'endinsarà fins i tot «en un futur proper i és ciència-ficció absoluta», segons l'autora.

Porta Coeli, la novel·la que acaba d'aparèixer, està ambientada en el segle XIV, en escenaris de Guadalajara i Galícia. «El monestir de Santa Ceclina —que no existeix en la realitat— no es diu ben bé on és, però és un dels grans protagonistes d'aquesta història», explica Vallejo, que també es desmarca una mica de les convencions del gènere fantàstic actual amb aquestes pa-

raules: «Aquí no hi ha profecies, sinó que els personatges es treballen el seu propi destí i els pot passar qualsevol cosa. En aquesta història no hi ha espases màgiques, sinó de Toledo. Tampoc els personatges són plans: no hi ha ni el típic bo ni el típic dolent.» Segons l'escriptora, «volia escriure un llibre d'aventures com els de Dumas i tots els que m'impresionaven quan era adolescent». Fins i tot els capítols de la seva novel·la tenen títols —*En què es relata l'aparició de la bruixa de Cruceiro i les misterio-*

ses criatures del bosc, per exemple— com els dels llibres clàssics de cavalleria. En aquesta mateixa línia, un dels seus protagonistes, Bernardo, no es mostra violent i implacable com el típic guerrer, sinó amb un comportament mesurat i meditat que —sense cap afany pedagògic per part de l'autora— pot transmetre als joves lectors que «és millor que no es deixin emportar pels impulsos».

«M'interessa provar coses distintes: per això en aquesta tetralogia travesso diferents èpoques i gèneres. Sobretot vull entretenir

el lector i que s'ho passi molt bé, com també ho pretenien les grans novel·les clàssiques. Els meus llibres estan força documentats i el lector també en pot fer, si vol, una lectura més profitosa.» El segon llibre de la tetralogia sortirà per Sant Jordi del 2009 i els dos últims durant l'any següent.

Recuperar Santa Seclina

A Susana Vallejo li agradaria molt fer una presentació del llibre a Santa Seclina, per difondre i recuperar un lloc «gairebé abandonat» on sovint pas-seja i busca tranquil·litat.